

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J. Z.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2019, čj. 10.01-000005/19-008, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2020, čj. 8 A 161/2019-60, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná nevyhověla žalobcově žádosti o advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby (k zastoupení při podání ústavní stížnosti) a rozhodla, že advokát nebude žalobci určen (§ 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Žalobce se proti rozhodnutí žalované bránil žalobou, které městský soud vyhověl a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Výrokem II uložil městský soud žalované zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč.

[2] Proti rozsudku městského soudu podala žalovaná (stěžovatelka) kasační stížnost a současně požádala, aby NSS přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve vztahu k výroku II rozsudku, tedy k povinnosti zaplatit žalobci náklady řízení. Uvedla, že se nedomáhá odložení vykonatelnosti proto, že zaplacení částky 3 000 Kč by pro ni „samo o sobě“ znamenalo nenahraditelnou újmu. Má však za to, že se odložení vykonatelnosti nedotkne nepřiměřeným způsobem majetkového postavení žalobce, který zaplatil soudní poplatek před více než rokem. Přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s veřejným zájmem. Jeví se totiž více než pravděpodobné, že pokud by stěžovatelka částku zaplatila a NSS by poté napadený rozsudek zrušil, musela by stěžovatelka tuto částku vymáhat, neboť žalobce tvrdí, že nemá dostatek finančních prostředků (přestože podle stěžovatelčina názoru nedůvodně). Při vymáhání by měli oproti stěžovateli přednostní postavení jiní věřitelé.

[3] Žalobce proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic nenamítá a navrhuje, aby soud stěžovatelčinu návrhu vyhověl.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Institut odkladného účinku je institutem mimořádné povahy, tedy výjimkou ze zákonného pravidla; proto i k jeho využití musejí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají kvůli nim být odloženy účinky pravomocného rozhodnutí.

[6] Stěžovatelka netvrdila ani neprokázala žádné skutečnosti, které by svědčily o mimořádnosti situace a hrozbě vzniku újmy. Naopak výslovně přiznává, že jí zaplacením tří tisíc korun ve skutečnosti žádná nenahraditelná újma nehrozí, ovšem zároveň nehrozí ani nikomu jinému, pokud by poplatek nezaplatila. Takto však nelze k institutu odkladného účinku přistupovat. Úvahy o tom, že by stěžovatelka musela v případě úspěchu ve věci vymáhat zaplacenou částku, respektive by se jí nemuselo podařit ji na žalobci úspěšně vymoci, jsou velmi hypotetické a mimoběžné co do důvodů pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka se na jednu stranu domnívá, že žalobce není nemajetný a z tohoto důvodu by měl NSS vyhovět její kasační stížnosti, zároveň má však obavy o to, že nebude možné vymoci na žalobci zpět částku, kterou je mu nyní povinna uhradit. Taková úvaha je i vnitřně logicky rozporná.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala existenci nepoměrně větší újmy, která jí hrozí, nebylo již nutné poměřovat jí tvrzené skutečnosti s újmou, která by případně hrozila třetím osobám, ani posuzovat případný rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by při přiznání odkladného účinku mohl nastat.

[8] Důvody tvrzené stěžovatelkou tedy nezakládají výjimečnou situaci, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.; tím soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu